

'Lacy Doily'.

aretatud mitmevärviliste õitega ja täidisõielisi sorte, on isegi lõhnavate õitega päevaliiliaid. Paljusid aedu kaunistavad korduvõitsevad või igihalja lehestikuga sordid.

Päevaliiliate populaarsus on tänu väga suurele sordivalikule jõudsalt kasvamas, ja seda aiapidajate suureks rõõmuks.

Meie perefirma OÜ Aiasõber pakus tänava kevadtalvel lillesõpradele paljasjuursena üle 80 sordi, mille hulgas oli ka terve hulk päris uusi põnevaid aretisi.

Aprilli algul istutasime juurikad pottidesse, et taimed saaksid varakult kasvu alustada.

Aed-päevaliiliaid on lühikese mugulja risoomiga pikaealised ja väga dekoratiivsed püsikud. Nad on vähenõudlikud, vastupidavad ja suurepärase talvekindlusega. Enamik sorte kohaneb Eesti oludega üsnagi hästi,

taludes võrdselt nii põuda kui liigset niiskust. Samal kohal võivad nad kasvada aastakümneid.

Õisi mai lõpust oktoobrini

Noor päevaliilia õitseb algul küll tagasihoidlikult, kuid aasta-aastalt, nii kuidas puhmik jõudu kogub, muutub ka õitsemine kestvamaks. Korralik suur puhmik võib õisi pakkuda isegi kuni paari kuu vältel. Kasvatades aias korraga varajasi, keskvarajasi ja hiliseid sorte, võib päevaliilia õisi imetleda mai lõpust oktoobri alguseni.

Päevaliilia sobib kasvama nii üksikult kui rühmana, oma rikkaliku õitsemisega moodustab ta aeda intensiivseid värvilaike. Kasvukoht võib olla nii päikesepaisteline kui ka kergelt varjuline. Uuemad suureõielised sordid vajavad rikkalikuks õitsemiseks siiski võimalikult palju päikest.

Päevaliilia eelistab niiskemat huumusrikast aiamulda, kuid kasvab rahuldavalt ka kehvast liivmullas, nii happelises kui ka neutraalses pinnases. Maa ettevalmistamisel eemaldate hoolikalt mitmeaastased umbrohud ja väetage mulda lagunenuid sõnniku või kompostiga.

Taimed istutage kuni 5 cm sügavusele 30–60cm vahedega. Esimesel kasvuaastal arenevad nad aeglaselt. Sordiomase õitekülluse ja ilu saavutavad nad teisel või kolmandal kasvuaastal.

Lihtne kasvatada

Paljundada võib päevaliiliaid kevadel puhmiku jagamise teel. Varajaste sortide puhul tehke seda aga kohe pärast õitsemist augusti lõpul.

Et taimed jõuliselt kasvaks ja rikkalikult õitseks, väetage neid iga 2–3 aasta järel. Mineraalväetis raputage puhmikute vahele ja kõblake kergelt mulda. Parem on siiski kasutada kõdusõnnikut, mis hilissügisel taimede ümber raputatuna täidab ka multši ülesannet.

Kui kasvukoht on õigesti valitud, pole vaja taimi kasta isegi põuaga. Samuti pole erilist põhjust karta kahjurputukate rünnakut ega taimehaigusi, kuna päevaliilial on looduslikke vaenlasi väga napilt.

Sügisel ei maksa kuivanud pealseid ära koristada, need on mõistlik jätta taimedele talvekatteks. Jäänused eemaldage alles kevadel, kui rohetavad noored võrsed hakkavad end juba ilmutama. Sellisel juhul pole erilist tarvidust ka eksklusiivsematele ja õrnamatele sortidele eraldi talvekate peale panna.

Kiire efekti saamiseks võib päevaliiliaid istutada tihedalt üksteise kõrval. Siis tuleb hiljem igal aastal nende ridu harvendada, et paremad ja tugevamad taimed saaksid kasvuruumi.

LEMBIT KAARNA

TASUB TEADA

Liiga pikki juuri kärpige enne istutamist.

Varakevadel potti istutatud paljasjuurse istiku kasvuaeg pikeneb 1–2 kuu võrra.

Kui te ei saanud paljasjuurseid istikuid kohe mulda istutada, siis hoidke neid seni jahedas (0–2°) kohas niiske turba sees.